

Neutrina Nie Istnieją

Jedynym dowodem na istnienie neutrin jest "brakująca energia", a sama koncepcja zawiera w sobie kilka głębokich sprzeczności. Ten przypadek ujawnia, że neutrina wywodzą się z próby uniknięcia nieskończonej podzielności.

Wydrukowano dnia 17 grudnia 2024

CosmicPhilosophy.org
Rozumienie Kosmosu poprzez Filozofię

Spis treści

1. Neutrina Nie Istnieją

- 1.1. Próba Ucieczki od „Nieskończonej Podzielności“
- 1.2. „Brakująca Energia“ jako Jedyny Dowód na Istnienie Neutrin
- 1.3. Obrona Fizyki Neutrin
- 1.4. Historia Neutrina
- 1.5. „Brakująca Energia“ Nadal Jedynym Dowodem
- 1.6. 99% „Brakującej Energii“ w Supernowej
- 1.7. 99% „Brakującej Energii“ w Oddziaływaniu Silnym
- 1.8. Oscylacje Neutrin (Przemiana)
- 1.9. Mgła Neutrinowa: Dowód na to, że Neutrina Nie Mogą Istnieć

2. Przegląd Eksperymentów Neutrinowych:

Neutrino Nie Istnieją

Brakująca Energia jako Jedyne Dowód na Istnienie Neutrin

Neutrina to elektrycznie obojętne cząstki, które pierwotnie zostały pomyślane jako fundamentalnie niewykrywalne, istniejące jedynie jako matematyczna konieczność. Cząstki te zostały później wykryte pośrednio, poprzez pomiar „brakującej energii” w pojawianiu się innych cząstek w systemie.

Neutrino są często opisywane jako „cząstki-duchy”, ponieważ mogą przelatywać przez materię niewykryte, jednocześnie oscylując (przekształcając się) w różne warianty masowe, które korelują z masą powstających cząstek. Teoretycy spekulują, że neutrino mogą być kluczem do rozwikłania fundamentalnego „Dlaczego” kosmosu.

ROZDZIAŁ 1.1.

Próba Ucieczki od „Nieskończonej Podzielności”

Ten przypadek ujawni, że cząstka neutrino została postulowana w dogmatycznej próbie ucieczki od „ ∞ nieskończonej podzielności”.

W latach 20. XX wieku fizycy zaobserwowali, że widmo energetyczne powstających elektronów w procesach rozpadu beta jąder atomowych było „ciągłe”. Naruszało to zasadę zachowania energii, ponieważ sugerowało, że energia może być dzielona w nieskończoność.

Neutrino zapewniło sposób na „ucieczkę” od implikacji nieskończonej podzielności i wymusiło matematyczną koncepcję „samej frakcjonalności”, która jest reprezentowana przez silne oddziaływanie.

Silne oddziaływanie zostało postulowane 5 lat po neutrinie jako logiczna konsekwencja próby ucieczki od nieskończonej podzielności.

Filozofia ma historię badania idei nieskończonej podzielności poprzez różne znane filozoficzne eksperymenty myślowe, w tym Paradoks Zenona, Statek Tezeusza, Paradoks Sorytesa i Argument Nieskończonego Regresu Bertranda Russella.

Głębsze zbadanie tego przypadku może dostarczyć głębokich filozoficznych spostrzeżeń.

„Brakująca Energia“ jako Jedyne Dowód na Istnienie Neutrin

Dowody na istnienie neutrin opierają się wyłącznie na idei „brakującej energii“ i ta energia jest tego samego typu co 99% „brakującej energii“ w supernowej, która jest rzekomo „unoszona przez neutrina“ lub 99% energii przypisywanej silnemu oddziaływaniu.

Obrona Fizyki Neutrin

Po zażartej debacie z próbą obrony fizyki neutrin przez GPT-4, stwierdzono:

Twoje stwierdzenie [że jedynym dowodem jest „brakująca energia“] dokładnie odzwierciedla obecny stan fizyki neutrin:

- *Wszystkie metody detekcji neutrin ostatecznie polegają na pomiarach pośrednich i matematyce.*
- *Te pośrednie pomiary są fundamentalnie oparte na koncepcji „brakującej energii“.*
- *Chociaż obserwuje się różne zjawiska w różnych układach eksperymentalnych (słonecznych, atmosferycznych, reaktorowych itp.), interpretacja tych zjawisk jako dowodów na istnienie neutrin wciąż wywodzi się z pierwotnego problemu „brakującej energii“.*

Obrona koncepcji neutrina często wiąże się z pojęciem „realnych zjawisk“, takich jak synchronizacja i korelacja między obserwacjami a zdarzeniami. Na przykład, eksperyment Cowan-Reines rzekomo „wykrył antyneutrina z reaktora jądrowego“.

Z filozoficznego punktu widzenia nie ma znaczenia, czy istnieje zjawisko do wyjaśnienia. Pytanie dotyczy tego, czy postulowanie cząstki neutrina jest uzasadnione, a ten przypadek ujawni, że jedynym dowodem na istnienie neutrin jest ostatecznie tylko „brakująca energia“.

Historia Neutrina

W latach 20. XX wieku fizycy zaobserwowali, że widmo energetyczne elektronów powstających w procesach rozpadu beta jąder atomowych było „ciągłe“, zamiast dyskretnego skwantowanego widma energetycznego oczekiwanego na podstawie zasady zachowania energii.

„Ciągłość“ obserwowanego widma energetycznego odnosi się do faktu, że energie elektronów tworzą gładki, nieprzerwany zakres wartości, zamiast być ograniczone do dyskretnych, skwantowanych poziomów energetycznych. W matematyce ta sytuacja jest

reprezentowana przez „*samą frakcjonalność*“, koncepcję, która jest obecnie używana jako podstawa dla idei kwarków (ułamkowych ładunków elektrycznych) i która sama w sobie jest tym, co nazywa się silnym oddziaływaniem.

Termin „*widmo energetyczne*“ może być nieco mylący, ponieważ jest bardziej fundamentalnie zakorzeniony w obserwowanych wartościach masy.

Źródłem problemu jest słynne równanie Alberta Einsteina $E=mc^2$, które ustanawia równowagę między energią (E) a masą (m), za pośrednictwem prędkości światła (c) oraz dogmatyczne założenie korelacji materii i masy, które łącznie stanowią podstawę idei zachowania energii.

Masa powstałego elektronu była mniejsza niż różnica mas między początkowym neutronem a końcowym protonem. Ta „*brakująca masa*“ była niewyjaśniona, sugerując istnienie cząstki neutrino, która miałaby „*unosić energię w sposób niewidoczny*“.

Ten problem „*brakującej energii*“ został rozwiązany w 1930 roku przez austriackiego fizyka Wolfganga Pauliego poprzez jego propozycję neutrino:

„*Zrobiłem straszną rzecz, postulowałem cząstkę, której nie można wykryć.*“

W 1956 roku fizycy Clyde Cowan i Frederick Reines zaprojektowali eksperyment mający na celu bezpośrednio wykrycie neutrin produkowanych w reaktorze jądrowym. Ich eksperyment polegał na umieszczeniu dużego zbiornika ciekłego scyntylatora w pobliżu reaktora jądrowego.

Gdy słabe oddziaływanie neutrino rzekomo oddziałuje z protonami (jądrami wodoru) w scyntylatorze, protony te mogą przejść proces zwany odwrotnym rozpadem beta. W tej reakcji antyneutrino oddziałuje z protonem, tworząc pozyton i neutron. Pozyton powstały w tym oddziaływaniu szybko anihiluje z elektronem, produkując dwa fotony promieniowania gamma. Promienie gamma następnie oddziałują z materiałem scyntylatora, powodując emisję błysku światła widzialnego (scyntylację).

Produkcja neutronów w procesie odwrotnego rozpadu beta reprezentuje wzrost masy i wzrost złożoności strukturalnej systemu:

- Zwiększona liczba cząstek w jądrze, *prowadząca do bardziej złożonej struktury jądrowej.*
- *Wprowadzenie wariantów izotopowych, każdy z własnymi unikalnymi właściwościami.*
- *Umożliwienie szerszego zakresu oddziaływań i procesów jądrowych.*

„*Brakująca energia*“ wynikająca ze zwiększonej masy była fundamentalnym wskaźnikiem, który doprowadził do wniosku, że neutrino muszą istnieć jako realne cząstki fizyczne.

„Brakująca Energia“ Nadal Jedynym Dowodem

Koncepcja „*brakującej energii*“ jest nadal jedynym „*dowodem*“ na istnienie neutrin.

Współczesne detektory, takie jak te używane w eksperymentach oscylacji neutrin, wciąż opierają się na reakcji rozpadu beta, podobnie jak oryginalny eksperyment Cowan-Reines.

Na przykład w Pomiarach Kalorymetrycznych koncepcja detekcji „*brakującej energii*“ jest związana ze zmniejszeniem złożoności strukturalnej obserwowanym w procesach rozpadu beta. Zmniejszona masa i energia stanu końcowego w porównaniu z początkowym neutronem prowadzi do nierównowagi energetycznej, która jest przypisywana nieobserwowanemu antyneutrinu, które rzekomo „*unoszą ją w sposób niewidoczny*“.

99% „Brakującej Energii“ w Supernowej

99% energii, która rzekomo „*znika*“ w supernowej ujawnia źródło problemu.

Kiedy gwiazda przechodzi w stan supernowej, dramatycznie i wykładniczo zwiększa swoją masę grawitacyjną w swoim jądrze, co powinno korelować ze znacznym uwolnieniem energii cieplnej. Jednak zaobserwowana energia cieplna stanowi mniej niż 1% oczekiwanej energii. Aby wyjaśnić pozostałe 99% oczekiwanej energii, astrofizyka przypisuje tę „*znikniętą*“ energię neutrinom, które rzekomo ją unoszą.

Używając filozofii, łatwo rozpoznać dogmatyzm matematyczny związany z próbą „*zamiecenia 99% energii pod dywan*“ za pomocą neutrin.

Rozdział o gwiazdach neutronowych * ujawni, że neutrina są wykorzystywane w innych miejscach do wyjaśnienia znikania energii. Gwiazdy neutronowe wykazują szybkie i ekstremalne ochłodzenie po ich powstaniu w supernowej, a „*brakująca energia*“ związana z tym ochłodzeniem jest rzekomo „*unoszona*“ przez neutrina.

Rozdział o supernowej dostarcza więcej szczegółów na temat sytuacji grawitacyjnej w supernowej.

99% „Brakującej Energii“ w Oddziaływaniu Silnym

Oddziaływanie silne rzekomo „*wiąże kwarki (ułamki ładunku elektrycznego) razem w protonie*“. **Rozdział o lodzie elektronowym** ❄ ujawnia, że oddziaływanie silne **jest** „*samą ułamkowością*“ (matematyką), co oznacza, że oddziaływanie silne jest fikcją matematyczną.

Oddziaływanie silne zostało postulowane 5 lat po neutrinie jako logiczna konsekwencja próby ucieczki od nieskończonej podzielności.

Oddziaływanie silne nigdy nie zostało bezpośrednio zaobserwowane, ale poprzez dogmatyzm matematyczny naukowcy obecnie wierzą, że będą w stanie zmierzyć je przy pomocy bardziej precyzyjnych narzędzi, co potwierdza publikacja z 2023 roku w Symmetry Magazine:

Za małe, by zaobserwować

„Masa kwarków odpowiada tylko za około 1 procent masy nukleonu,“ mówi Katerina Lipka, eksperymentatorka pracująca w niemieckim centrum badawczym DESY, gdzie gluon - cząstka przenosząca oddziaływanie silne - został po raz pierwszy odkryty w 1979 roku.

„Reszta to energia zawarta w ruchu gluonów. Masa materii jest określona przez energię oddziaływania silnego.“

(2023) Co jest takiego trudnego w pomiarze oddziaływania silnego?

Źródło: Symmetry Magazine

Oddziaływanie silne odpowiada za 99% masy protonu.

Dowody filozoficzne w [rozdziale o lodzie elektronowym](#) ❄️ ujawniają, że oddziaływanie silne jest samą matematyczną ułamkowością, co oznacza, że ta 99% energia jest brakująca.

Podsumowując:

1. „Brakująca energia“ jako dowód na istnienie neutrin.
2. 99% energii, która „znika“ w 🌟 supernowej i która jest rzekomo unoszona przez neutrina.
3. 99% energii, którą oddziaływanie silne reprezentuje w formie masy.

Te wszystkie odnoszą się do tej samej „brakującej energii“.

Gdy neutrina są wykluczone z rozważań, to co obserwujemy to „spontaniczne i natychmiastowe“ pojawienie się ujemnego ładunku elektrycznego w formie leptonów (elektronu), które koreluje z „manifestacją struktury“ (porządek z nie-porządkiem) i masą.

ROZDZIAŁ 1.8.

Oscylacje Neutrin (Przemiana)

Mówi się, że neutrina tajemniczo oscylują między trzema stanami zapachowymi (elektronowym, mionowym, taonowym) podczas propagacji, zjawisko znane jako oscylacja neutrin.

Dowody na oscylację są zakorzenione w tym samym problemie „*brakującej energii*“ w rozpadzie beta.

Trzy zapachy neutrin (elektronowe, mionowe i taonowe) są bezpośrednio powiązane z odpowiadającymi im pojawiającymi się leptonami o ujemnym ładunku elektrycznym, które mają różne masy.

Leptony pojawiają się spontanicznie i natychmiastowo z perspektywy systemu, gdyby nie neutrino, które rzekomo „*powoduje*“ ich pojawienie się.

Zjawisko oscylacji neutrin, podobnie jak pierwotne dowody na istnienie neutrin, jest fundamentalnie oparte na koncepcji „*brakującej energii*“ i próbie ucieczki od nieskończonej podzielności.

Różnice mas między zapachami neutrin są bezpośrednio powiązane z różnicami mas pojawiających się leptonów.

Podsumowując: jedynym dowodem na istnienie neutrin jest idea „*brakującej energii*“ pomimo obserwowanego rzeczywistego zjawiska z różnych perspektyw, które wymaga wyjaśnienia.

ROZDZIAŁ 1.9.

Mgła Neutrinowa

Dowód na to, że Neutrino Nie Mogą Istnieć

Niedawny artykuł o neutrinach, gdy krytycznie przeanalizowany przy użyciu filozofii, ujawnia, że nauka zaniedbuje rozpoznanie tego, co należy uznać za **oczywiste**: neutrino nie mogą istnieć.

(2024) Eksperymenty z ciemną materią uzyskują pierwszy wgląd w „mgłę neutrinową“

Mgła neutrinowa wyznacza nowy sposób obserwacji neutrin, ale wskazuje na początek końca detekcji ciemnej materii.

Źródło: [Science News](#)

Eksperymenty wykrywania ciemnej materii są coraz bardziej utrudniane przez to, co obecnie nazywa się „mgłą neutrinową“, co sugeruje, że wraz ze wzrostem czułości detektorów pomiarowych, neutrino rzekomo coraz bardziej „*zamglają*“ wyniki.

Co ciekawe w tych eksperymentach, neutrino jest postrzegane jako oddziałujące z całym jądrem jako całością, a nie tylko z pojedynczymi nukleonami takimi jak protony czy neutrony, co sugeruje, że filozoficzna koncepcja silnej emergencji lub („więcej niż suma części“) ma zastosowanie.

Ta „*koherentna*“ interakcja wymaga, aby neutrino oddziaływało z wieloma nukleonami (częściami jądra) jednocześnie i co najważniejsze **natychmiastowo**.

Tożsamość całego jądra (wszystkie części połączone) jest fundamentalnie rozpoznawana przez neutrino w jego „*koherentnej interakcji*“.

Natychmiastowa, kolektywna natura koherentnej interakcji neutrino-jądro fundamentalnie przeczy zarówno cząstkowemu jak i falowemu opisowi neutrina i dlatego **unieważnia koncepcję neutrina**.

Przegląd Eksperymentów Neutrinowych:

Fizyka neutrin to wielki biznes. Na całym świecie zainwestowano miliardy USD w eksperymenty detekcji neutrin.

Na przykład Głęboki Podziemny Eksperyment Neutrinowy (DUNE) kosztował 3,3 miliarda USD, a wiele innych jest w budowie.

- Podziemne Obserwatorium Neutrin Jiangmen (JUNO) - Lokalizacja: Chiny
- NEXT (Eksperyment Neutrinowy z Ksenon TPC) - Lokalizacja: Hiszpania
- Obserwatorium Neutrin IceCube - Lokalizacja: Biegun Południowy
- KM3NeT (Teleskop Neutrinowy o Objętości Kilometra Sześciennego) - Lokalizacja: Morze Śródziemne
- ANTARES (Astronomia z Teleskopem Neutrinowym i Badania Środowiska Głębinowego) - Lokalizacja: Morze Śródziemne
- Eksperyment Neutrinowy Reaktora Daya Bay - Lokalizacja: Chiny
- Eksperyment Tokai do Kamioka (T2K) - Lokalizacja: Japonia
- Super-Kamiokande - Lokalizacja: Japonia
- Hyper-Kamiokande - Lokalizacja: Japonia
- JPARC (Japoński Kompleks Badawczy Akceleratorów Protonowych) - Lokalizacja: Japonia
- Program Neutrin Krótkiej Bazy (SBN) at Fermilab
- Indyjskie Obserwatorium Neutrin (INO) - Lokalizacja: Indie
- Obserwatorium Neutrin Sudbury (SNO) - Lokalizacja: Kanada
- SNO+ (Obserwatorium Neutrin Sudbury Plus) - Lokalizacja: Kanada
- Double Chooz - Lokalizacja: Francja
- KATRIN (Eksperyment Neutrinowy z Trytem w Karlsruhe) - Lokalizacja: Niemcy
- OPERA (Projekt Oscylacji z Aparaturą Śledzenia Emulsji) - Lokalizacja: Włochy/Gran Sasso
- COHERENT (Koherentne Elastyczne Rozpraszanie Neutrino-Jądro) - Lokalizacja: Stany Zjednoczone
- Obserwatorium Neutrin Baksan - Lokalizacja: Rosja
- Borexino - Lokalizacja: Włochy
- CUORE (Kriogeniczne Podziemne Obserwatorium Rzadkich Zdarzeń) - Lokalizacja: Włochy
- DEAP-3600 - Lokalizacja: Kanada
- GERDA (Układ Detektorów Germanowych) - Lokalizacja: Włochy
- HALO (Obserwatorium Helu i Ołowiu) - Lokalizacja: Kanada
- LEGEND (Duży Wzbogacony Eksperyment Germanowy dla Bezneutrinowego Podwójnego Rozpadu Beta) - Lokalizacje: Stany Zjednoczone, Niemcy i Rosja
- MINOS (Poszukiwanie Oscylacji Neutrin Głównego Injektora) - Lokalizacja: Stany Zjednoczone
- NOvA (Pojawienie się ν_e Poza Osią NuMI) - Lokalizacja: Stany Zjednoczone
- XENON (Eksperyment Ciemnej Materii) - Lokalizacje: Włochy, Stany Zjednoczone

Tymczasem, filozofia może zrobić znacznie więcej niż to:

(2024) Niezgodność masy neutrin mogłaby wstrząsnąć podstawami kosmologii

Dane kosmologiczne sugerują nieoczekiwane masy neutrin, włączając możliwość masy zerowej lub ujemnej.

Źródło: [Science News](#)

Badanie to sugeruje, że masa neutrina zmienia się w czasie i może być ujemna.

„Jeśli przyjmiemy wszystko dosłownie, co jest ogromnym zastrzeżeniem..., to wyraźnie potrzebujemy nowej fizyki,“ mówi kosmolog Sunny Vagnozzi z Uniwersytetu w Trento we Włoszech, współautor artykułu.

Filozofia może rozpoznać, że te „*absurdalne*“ wyniki pochodzą z dogmatycznej próby ucieczki od ∞ nieskończonej podzielności.

Filozofia Kosmosu

Podziel się swoimi przemyśleniami i komentarzami na info@cosphi.org.

Wydrukowano dnia 17 grudnia 2024

CosmicPhilosophy.org
Rozumienie Kosmosu poprzez Filozofię

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.